

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ 2000-2001

ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

21 & 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΔΡΕΣΔΗΣ

Διεύθυνση MAREK JANOWSKI

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to contain several lines of script.

Vertical handwritten text on the right margin, possibly a list or index of entries. The text is very faint and mostly illegible.

Οικονομία και Πολιτισμός

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος με τη χορηγική της δραστηριότητα συμβάλλει στη συμπόρευση της Οικονομίας και του Πολιτισμού.

Η επιλογή της αυτή εκφράζεται με την υποστήριξη σημαντικών εκδηλώσεων στο χώρο της Τέχνης, όπως η σειρά «Μεγάλες Ορχήστρες της Ευρώπης» του φετινού προγράμματος του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών.

Με την πρωτοβουλία της αυτή, η Εθνική Τράπεζα συνδέει αρμονικά την οικονομική πρόοδο της κοινωνίας με την επιδίωξη νέων πνευματικών στόχων και την καλλιέργεια μιας διευρυνόμενης συλλογικής ευαισθησίας απέναντι στο καλλιτεχνικό γίγνεσθαι.

Για την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος η χορηγία αυτή συνιστά ενδεδειγμένη συνέχιση της μακρόχρονης παράδοσής της, ενώ ταυτόχρονα της επιτρέπει να αναδεικνύει με υπερηφάνεια το νέο ρόλο της Ελλάδας στη δημιουργία της ενιαίας ευρωπαϊκής πολιτιστικής ταυτότητας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΚΑΡΑΤΖΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Robert Schumann (1810-1856)
Σκηνές από τον «Φάουστ»
του Γκαίτε
για σόλο φωνές, χορωδία και ορχήστρα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Σκηνή στον κήπο
(Φάουστ, Μαργαρίτα, Μεφιστοφελής, Μάρθα)
2. Η Μαργαρίτα μπροστά στην εικόνα
της Mater Dolorosa
(Μαργαρίτα)
3. Σκηνή στον καθεδρικό ναό
(Πνεύμα του Κακού, Μαργαρίτα, Χορωδία)

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

4. Άριελ, Ανατολή
(Άριελ, Φάουστ, σόλο φωνές, Χορωδία)
5. Μεσάνυχτα
(Ένδεια, Ένοχη, Έγνοια, Χρεία, Φάουστ)
6. Ο θάνατος του Φάουστ
(Μεφιστοφελής, Φάουστ, Χορωδία)

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

1. Η εξούλωση του Φάουστ
- I. Ρουμάνι πλησιάζει (Χορωδία)
- II. Παντοσινή φλόγα, εκστατική
(Pater Ecstaticus)
- III. Ως πέτρινη άβυσσος στα πόδια μου
(Pater Profundus, Pater Seraphicus, Χορωδία)
- IV. Ιώθηκε το πολύτεμο μέλος
(σόλο φωνές, Χορωδία)
- V. Απ' εδώ η θεία είναι ελεύθερη
(Doctor Marianus)
- VI. Σε σένα, την άπιστη
(Doctor Marianus, Magna Peccatrix, Ισομπίτσα,
Μαρία Αιγυπτία, Μία Μεταμελημένη,
Mater Gloriosa, σόλο φωνές, Χορωδία)
- VII. Το φθαρτό είναι μονάχα ένα ομοίωμα
(Χορωδία)

ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ

François Le Roux *βαρύτονος*
Φάουστ, Doctor Marianus, Pater Seraphicus

Angela Maria Blasi *υψίφωνος*
Μαργαρίτα, Μία Μεταμελημένη

Christian Elsner *τενόρος I*
Άριελ, Pater Ecstaticus

Peter Lika *βαθύφωνος*
Pater Profundus

James Johnson *βαρύτονος*
Μεφιστοφελής, Πνεύμα του Κακού

Silvia Weiss *υψίφωνος*
Χρεία

Birgit Fandrey *υψίφωνος*
Έγνοια, Magna Peccatrix

Britta Schwarz *άλτο*
Μάρθα, Ένδεια, Ισομπίτσα

Jale Papila *άλτο*
Ένοχη, Μαρία Αιγυπτία, Mater Gloriosa

22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Φαντασία για πιάνο, χορωδία
και ορχήστρα, έργο 80

Δημήτρης Σγούρος, πιάνο

ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ

Angela Maria Blasi *υψίφωνος I*

Birgit Fandrey *υψίφωνος II*

Jale Papila *άλτο*

Christian Elsner *τενόρος I*

Viktor Bychek *τενόρος II*

Peter Lika *βαθύφωνος*

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Συμφωνία αρ. 3
σε μι ύφεση μείζονα,
έργο 55, «Ηρωική»

1. Allegro con brio

2. Marcia funebre: adagio assai

3. Scherzo: allegro vivace

4. Finale: allegro molto

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΓΑΣ

διεύθυνση JAROSLAV BRYCH

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΔΡΕΣΔΗΣ

διεύθυνση MAREK JANOWSKI

Α Ι Θ Ο Υ Σ Α Φ Ι Λ Ω Ν

Τ Η Σ Μ Ο Υ Σ Ι Κ Η Σ

SLUB

Wir führen Wissen.

Dresdner
Philharmonie

Robert Schumann

Σκηνές
από τον «Φάουστ»
του Γκαίτε

Λίγες μορφές κατόρθωσαν να συναρπάσουν τόσο τους δημιουργούς του 19ου αιώνα όσο ο θρυλικός Δόκτορας Γιόχαν Φάουστ, που έζησε στις αρχές του 16ου αιώνα στη Γερμανία, σπούδασε ιατρική στην Κρακοβία και ασχολήθηκε με τη μαγεία και την αλχημεία. Στην εποχή του καταδιώχθηκε ως μάγος, ενώ η λαϊκή μυθοπλασία τον παρουσίαζε συνεργάτη του διαβόλου. Η πρώτη βιογραφία του, προϊόν μυθιστορηματικής φαντασίας, κυκλοφόρησε ήδη το 1587 από τον λόγιο Ιωάννη Σπις, που ισχυριζόταν ότι ο αλχημιστής αγωνίστηκε να αποκτήσει την παντογνωσία, πουλώντας ακόμα και την ψυχή του στον Σατανά προκειμένου να ξαναγίνει νέος. Από τότε, η προσωπικότητα του Φάουστ απασχόλησε πολλούς λογοτέχνες, ανάμεσα στους οποίους ο Κρίστοφερ Μάρλοου, ο Χάινριχ Χάινε και ο Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε, ο οποίος μάλιστα ανέφερε σε επιστολή του (12 Φεβρουαρίου 1829) ότι το ποίημά του δεν μπορούσε να μελοποιηθεί, διότι «το αποκρουστικό, το προσβλητικό και το τρομακτικό στοιχείο που θα έπρεπε να εκφράσει η μουσική σε ορισμένα σημεία, αντιβαίνει προς το πνεύμα της εποχής», και κατέληγε: «Η μουσική θα όφειλε να έχει το χαρακτήρα του Δον Ζουάν, αφού η διάθεση είναι μονάχα επιφανειακά εύθυμη. Κάτω από την επιφάνεια κυριαρχεί η σοβαρότητα. Θα έπρεπε ο Μότσαρτ να είχε συνθέσει τον Φάουστ».

Ο Γκαίτε θεωρούσε τα δύο μέρη του ποιήματός του ενιαίο έργο, που άρχιζε ως τραγωδία και κατέληγε ως όπερα. Ωστόσο, στην εποχή του το δεύτερο μέρος, που εκδόθηκε μετά το θάνατο του ποιητή, αποδοκιμάστηκε ως ακατανόητος καρπός ενός γέροντα, και θεωρήθηκε ασύνδετο ιστορικά, φιλοσοφικά ή αισθητικά με το πρώτο μέρος. Ίσως γι' αυτό ξενίζει ακόμα περισσότερο η επιλογή του Ρόμπερτ Σούμαν να ασχοληθεί εξ αρχής με το συγκεκριμένο κείμενο και μάλιστα αξιοποιώντας το σχεδόν αυτούσιο.

Ο Σούμαν έκρινε κατάλληλη για το έργο τη μορφή ορατορίου και προχώρησε στη σύνθεση τον Οκτώβριο του 1844. Δεν είχε όμως σκοπό να προχωρήσει περαιτέρω. Ωστόσο, το 1849, έτος εορτασμού των 100 χρόνων από τη γέννηση του Γκαίτε, έφερε νέα δεδομένα. Ο Φραντς Λιστ, που εκείνη την εποχή ήταν αρχιμουσικός στη Βαϊμάρη, όχι μόνο περιέλαβε τη σύνθεση του Σούμαν στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων, αλλά και την απέδωσε με πολύ μεγάλη επιτυχία. Ήταν ίσως ακριβώς αυτό το γεγονός, που ενθάρρυνε τον συνθέτη να επανέλθει στο ορατόριό του. Έτσι, το 1850 ολοκλήρωσε αυτό που αποτέλεσε το πρώτο μέρος, στη συνέχεια το δεύτερο και τέλος, το καλοκαίρι του

1853, την εισαγωγή. Με λίγα λόγια, το ορατόριο *Σκηνές από τον «Φάουστ»* του Γκαίτε γράφηκε ουσιαστικά αντίστροφα, από το τέλος προς την αρχή, σε μια διαδικασία που συνολικά διήρκεσε εννέα χρόνια. Λίγους μήνες αργότερα, τον Μάρτιο του 1854 ο συνθέτης εισήχθη σε νευρολογική κλινική, όπου πέθανε τον Ιούλιο του 1856.

Η πρώτη πλήρης παρουσίαση του ορατορίου πραγματοποιήθηκε στην Κολωνία στις 13 Ιανουαρίου 1862, υπό τη διεύθυνση του Φέρντιναντ Χίλερ. Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη και η μουσική του Σούμαν αναγνωρίστηκε αμέσως από κοινό και κριτικούς. Το 1901 ο γάλλος συνθέτης Πωλ Ντυκά έγραφε ανάμεσα σε άλλα: «Τα "Μεσάνυχτα" και "Ο θάνατος του Φάουστ" είναι από τα ωραιότερα πράγματα που συνέθεσε ποτέ ο Σούμαν αλλά και από τα πιο συγκινητικά της σύγχρονης τέχνης. Πρόκειται για το πνεύμα του Γκαίτε που έχει μεταμορφωθεί σε μουσική σε αυτά τα υπέροχα μέρη, μέρη με τόσο μεγάλη εξωτερική απλότητα και τόσο βαθύ περιεχόμενο. Η "Εξαύλωση του Φάουστ", που καταλαμβάνει όλο το τρίτο μέρος, είναι ένα θαύμα από την αρχή μέχρι το τέλος και πραγματικά σηματοδοτεί την αποκορύφωση της δημιουργίας του Σούμαν, προβάλλοντας σήμερα την ιδιοφυΐα του με το πιο δυνατό φως».

Ludwig van Beethoven

Η *Φαντασία για πιάνο, χορωδία και ορχήστρα* είναι αφιερωμένη στον βασιλιά Μαξιμιλιανό Ιωσήφ της Βαυαρίας και γράφηκε το 1808. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην αίθουσα του Theater an der Wien στις 22 Δεκεμβρίου της ίδια χρονιάς, με τον συνθέτη στο πιάνο. Η συναυλία, που διοργανώθηκε από τον ίδιο τον Μπετόβεν, διήρκεσε περίπου τέσσερις ώρες και περιλάμβανε τις πρεμιέρες της 5ης και 6ης *Συμφωνίας* του, την παρουσίαση του 4ου *Κοντσέρτου για πιάνο*, τη συναυλιακή άρια «Ah! Perfido» καθώς και αποσπάσματα της *Λειτουργίας σε ντο μείζονα!* Η *Φαντασία*, με τη λαμπρή χορωδιακή της κατάληξη, είχε ως στόχο να ολοκληρώσει τη βραδιά με εντυπωσιακό τρόπο. Στις σημειώσεις που περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα της πρώτης παρουσίασης, ο συνθέτης την περιέγραφε ως «Φαντασία για πιάνο, που ολοκληρώνεται σταδιακά με τη συμμετοχή ορχήστρας και, στο φινάλε, χορωδίας».

Το έργο γράφτηκε αρκετά βιαστικά, ολοκληρώθηκε την ημέρα της πρεμιέρας και σημαντικό τμήμα του πιανιστικού μέρους επι-

**Φαντασία για πιάνο,
χορωδία και ορχήστρα,
έργο 80**

νοήθηκε από τον συνθέτη επιτόπου, την ώρα της συναυλίας. Πρόκειται για μια υβριδική σύνθεση, που φανερώνει το ανήσυχο αλλά και πρακτικό πνεύμα του Μπετόβεν, ενώ η χορωδιακή του κατάληξη προαναγγέλλει την 9η Συμφωνία. Ξεκινά από την προσωπική έκφραση ενός πιανίστα, για να αγκαλιάσει τελικά την ανθρωπότητα, μέσα από ένα επιβλητικό χορωδιακό.

Το θέμα της *Φαντασίας* προέρχεται από το γοργό μέρος (*allegretto*) ενός παλαιότερου τραγουδιού για πιάνο του Μπετόβεν (*Αμοιβαία αγάπη* σε ποίηση του Μπύργκερ, 1795). Η εισαγωγή, για σόλο πιάνο, και στη συνέχεια ολόκληρη η ορχήστρα παραλλάσσουν τη βασική μελωδία. Έπεται το πιάνο, που προηγείται πάλι της εισόδου της χορωδίας, η οποία τραγουδά τους στίχους «Ευχάριστες και χαρούμενες ανακρούουν οι αρμονίες της ζωής μας», που ο Κρίστοφ Κούφνερ έγραψε καθ' υπόδειξη του συνθέτη. Οι έξι τετράστιχες στροφές που μιλούν για όσα επιτυγχάνονται «Όταν η αγάπη και η δύναμη ενωθούν», έχουν σαφείς αναφορές στα ιδεώδη του Τεκτονισμού. Η κατάληξη του έργου είναι όσο αρμόζει εμφαντική.

Αναμφίβολα από τις δημοφιλέστερες συμφωνίες, η *Τρίτη* του Μπετόβεν είναι κυρίως γνωστή με την προσωνυμία «*Ηρωική*». Το έργο ολοκληρώθηκε την άνοιξη του 1804 και συνοψίζει τις θεμελιώδεις αξίες του Ρομαντισμού, που εκφράζονται τόσο μέσα από το θεματικό υλικό όσο και από τον τρόπο με τον οποίο ο Μπετόβεν χειρίζεται τη συμφωνική μορφή.

Η ιστορία της σύνθεσης της συμφωνίας αλλά και οι περιπέτειες της προσωνυμίας της είναι λίγο πολύ γνωστές. Ήδη από το 1798, ο τότε πρεσβευτής της Γαλλίας στη Βιέννη αλλά και ο περίφημος βιολιστής Ρούντολφ Κρότσερ –του οποίου το όνομα απαθανάτισε ο Μπετόβεν αφιερώνοντάς του, το 1803, τη γνωστή σονάτα– είχαν προτείνει στον Μπετόβεν να γράψει ένα έργο αφιερωμένο στον Ναπολέοντα Βοναπάρτη, ως απελευθερωτή των λαών. Ο Μπετόβεν βρήκε την ιδέα συναρπαστική και πράγματι συνέθεσε τη συμφωνία εμπνεόμενος από το μέγεθος των ιστορικών πράξεων του Ναπολέοντα. Ωστόσο, όταν το 1804 ο Βοναπάρτης έστεψε εαυτόν αυτοκράτορα, ο συνθέτης θεώρησε ότι τα ιδανικά της Γαλλικής Επανάστασης είχαν προδοθεί, αντικατέστησε το δεύτερο μέρος της συμφωνίας του –μέχρι εκείνη τη στιγμή ένα θριαμβικό εμβατήριο– με ένα πένθιμο εμβατήριο και τροποποίησε την αφιέρωση: «Συμφωνία ηρωική, που γράφηκε εις ανάμνησιν ενός μεγάλου ανδρός».

Στο πρώτο μέρος η συμφωνία ορίζεται με σαφήνεια από δύο αρχικές συγχορδίες σε μι ύφεση που αποδίδονται από το σύ-

Συμφωνία αρ. 3

σε μι ύφεση μείζονα,

έργο 55, «Ηρωική»

νολο της ορχήστρας. Χαμηλόφωνα εισάγεται το πρώτο θέμα, που αποδίδεται από τα βιολοντσέλα, τις βιόλες και τα δεύτερα βιολιά. Ακολουθεί ένα δεύτερο θέμα που περνά διαδοχικά από το όμποε στο κλαρινέτο, το φλάουτο και τα πρώτα βιολιά, για να αποδοθεί τελικά από το σύνολο της ορχήστρας. Η επεξεργασία που ακολουθεί είναι πολύ εκτενέστερη από τις αντίστοιχες προηγούμενων συμφωνιών, ενώ ο πλούτος και η ποικιλία της εντυπωσιάζουν. Παράλληλα με την επεξεργασία κυρίως του πρώτου θέματος της συμφωνίας, ο Μπετόβεν εισάγει ένα τρίτο βασικό θέμα, καθώς και αρκετά ακόμα δευτερεύοντα. Έτσι, το ενδιαφέρον αυξάνεται, χωρίς η πολυπλοκότητα να καθιστά τη γραφή δυσδιάκριτη. Καταλήγοντας, τα κόρνα επαναλαμβάνουν το αρχικό θέμα, που περνά στο σύνολο της ορχήστρας και ολοκληρώνει το πρώτο μέρος.

Διασημότερο ίσως και από την ίδια τη συμφωνία είναι το δεύτερο μέρος της, το περίφημο Πένθιμο Εμβατήριο. Πρόκειται για «μια σελίδα οδυνηρής γλαφυρότητας, για την οποία είναι γνωστό ποιο συναίσθημα πένθους –το πένθος για έναν "ήρωα"– την ενέπνευσε»: έτσι είχε συνοψίσει τη διάθεση του μέρους αυτού ο Χανς φον Μπύλοου, ίσως ο διασημότερος γερμανός αρχιμουσικός του περασμένου αιώνα. Και τα δύο θέματα εισάγονται από τα πρώτα βιολιά, ενώ στην επεξεργασία συμμετέχει και πάλι ολόκληρη η ορχήστρα.

Ζωηρό και γεμάτο αντιθέσεις είναι το Σκέρτσο που ακολουθεί. Χαμηλόφωνοι, διακεκομμένοι φθόγγοι στα έγχορδα προαναγγέλλουν την είσοδο του όμποε που παρουσιάζει το πρώτο θέμα. Ακολουθεί ένα δεύτερο, στα φλάουτα και τα βιολιά. Το Τρίο, που βρίσκεται στο κέντρο του μέρους αυτού, είναι στην ουσία μια φανφάρα, που επαναλαμβάνεται δύο φορές, πριν επιστρέψουν τα θέματα του Σκέρτσου.

Με εντυπωσιακό τρόπο τα έγχορδα εισάγουν το τελικό μέρος. Σύντομα όμως οδηγούνται σε στάση, προκειμένου να διατυπωθεί το πρώτο θέμα, χαμηλόφωνα και με νυκτούς φθόγγους. Ας σημειωθεί ότι ο Μπετόβεν αγαπούσε ιδιαίτερα αυτό το θέμα, που είχε χρησιμοποιήσει και παλαιότερα στην κατάληξη του χοροδράματός του *Τα πλάσματα του Προμηθέα*. Ακολουθεί μια σειρά από παραλλαγές του, πριν εμφανιστεί ένα δεύτερο, θριαμβικού ύφους θέμα, βασισμένο όμως και αυτό στη βασική ιδέα του προηγούμενου. Η πρώτη ιδέα επανέρχεται γαλήνια, εκφρασμένη από τα ξύλινα πνευστά. Ακολουθούν νέες, εντυπωσιακές παραλλαγές, και στην τελική, ολόκληρη η ορχήστρα συμβάλλει στη διατύπωση του θριαμβικού χαρακτήρα της συμφωνίας.*

ΝΙΚΟΣ Α. ΔΟΝΤΑΣ

*Αναδημοσίευση από το έντυπο πρόγραμμα του MMA *Ορχήστρα της Εποχής του Διαφωτισμού 1999-2000*.

Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης

© Frank Höhler

Η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης δίνει περίπου 80 συναυλίες κάθε χρόνο, συνεισφέροντας ουσιαστικά στην πολιτιστική ζωή της πρωτεύουσας της Σαξονίας.

Η ορχήστρα, καρπός μιας μουσικής παράδοσης 450 ετών, εμφανίζεται από το 1969 στο Πολιτιστικό Μέγαρο της Παλαιάς Αγοράς στο κέντρο της πόλης. Οι συναυλίες της προσελκύουν πλήθος φιλόμουσων: το σύνολο περιοδεύει τακτικά σε όλο τον κόσμο, από την Ευρώπη ως την Κίνα, την Ιαπωνία, το Ισραήλ, τη Νότια Αμερική και τις ΗΠΑ.

Η δημιουργία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Δρέσδης σχετίζεται άμεσα με την πρώτη αίθουσα στην οποία στεγάστηκε, το 1870. Χάρη στην ευρύχωρη αίθουσα του Κτηρίου των Επαγγελματιών (Gewerbehaus) η πόλη απέκτησε τη δυνατότητα διοργάνωσης συναυλιών για μεγάλη ορχήστρα. Έτσι, ανεξάρτητα από τις δραστηριότητες της Αυλής, σταδιακά μπόρεσε να αναπτυχθεί στη Δρέσδη αυτόνομη συναυλιακή ζωή. Από το 1885 η «Ορχήστρα του Gewerbehaus» διοργάνωνε τις «Φιλαρμονικές συναυλίες», από τις οποίες και ονομάστηκε Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, το 1915.

Κατά το παρελθόν την ορχήστρα διηύθυναν σε έργα τους ο Μπραμς, ο Τσαϊκόφσκι, ο Ντβόρζακ και ο Στράους, καθώς επίσης οι κορυφαίοι αρχιμουσικοί Άντον Ρούμπινσταϊν, Μπρούνο Βάλτερ, Φριτς Μπους, Άρτουρ Νίκις, Χέρμαν Σέρχεν, Έρικ Κλάιμπερ και Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ. Από το 1934 του συνόλου προΐσταντο ο Πάουλ βαν Κέμπεν και ο Καρλ Σούριχτ, ενώ από το 1945 ο Χάιντς Μπόνγκαρτς, ο Χορστ Φαίρστερ, ο Κουρτ Μαζούρ, ο Γκύντερ Χέρμπιγκ, ο Χέρμπερτ Κέγκελ, ο Γαιργκ-Πέτερ Βάιγκελε και ο Μισέλ Πλασσόν, με τους οποίους η Ορχήστρα έχει πραγματοποιήσει και πλήθος ηχογραφήσεις. Ο Κουρτ Μαζούρ είναι σήμερα επίτιμος διευθυντής της ορχήστρας.

Μετά το 1945 η ορχήστρα έχει συνεργαστεί με τους αρχιμουσικούς Κλέμπερ, Άνσερλ, Νούμαν, Οζάουα και Τένστεντ, ενώ πιο πρόσφατα με τους Χέρμπιγκ, Τεμρκάνοφ, Πεντερέτσκι, Μενουχίν, Τέητ, Ινούε, Γιανόφσκι, Ίνμπαλ, Βέλλερ και Μπέριο. Επίσης, έχει συμπράξει με τους σολίστες Γκίλελς, Κεμπφ, Νέυ, Κρέμερ, Ρίτσι, Σέρινγκ, Φουρνιέ, Ροστρόπόβιτς, Νικολέ, Αντρέ, Γκέλμπερ, Μπούχμπιντερ, Τσίμμερμαν, Σιφ, Μάισκου, Τσακαρίας και Περγκαμένσικοφ.

Στην ορχήστρα ανήκουν τρεις χορωδίες: η μεγάλη Φιλαρμονική Χορωδία, η παιδική Φιλαρμονική Χορωδία και η Φιλαρμονική Χορωδία Νέων της Δρέσδης, που χάρη στον Κουρτ Μαζούρ προσδέθηκαν από το 1967 στο άρμα της ορχήστρας. Ως αποτέλεσμα, τα μεγάλα χορωδιακά αριστουργήματα ενσωματώθηκαν στον πυρήνα του ρεπερτορίου της ορχήστρας.

Marek Janowski

Ο Μάρεκ Γιανόφσκι γεννήθηκε το 1939 στη Βαρσοβία και μεγάλωσε στο Βούπερταλ της Γερμανίας. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Κολωνίας πλάι σε φημισμένους μουσικούς, μεταξύ των οποίων και ο Βόλφγκανγκ Ζαβάλις. Συνέχισε τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία Κιζιάνα της Σιένας. Πρωτοεμφανίστηκε στο Άσχεν, την Κολωνία και το Ντύσσελτορφ, πριν πάρει τη θέση του αρχιμουσικού στην Όπερα της Κολωνίας και αργότερα στην Κρατική Όπερα του Αμβούργου (1969-73). Στη συνέχεια, υπήρξε γενικός μουσικός διευθυντής στο Φράϊμπουργκ (1973-75) και το Ντόρτμουντ (1975-79). Από το 1979 ξεκίνησε τη διεθνή του σταδιοδρομία, κυρίως ως μαέστρος όπερας. Μεταξύ 1983 και 1986 υπήρξε καλλιτεχνικός σύμβουλος στη Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λίβερπουλ και από το 1984 έως το 2000, μουσικός

© Frank Höhler

διευθυντής της Φιλαρμονικής της Γαλλικής Ραδιοφωνίας. Παράλληλα, το διάστημα 1986-1990 υπήρξε αρχιμουσικός της Ορχήστρας Γκούρτσενικ της Κολωνίας. Το καλοκαίρι του 2000 ο Γιανόφσκι ανέλαβε τη Φιλαρμονική του Μόντε Κάρλο, ενώ από τον Ιανουάριο του 2001 είναι βασικός αρχιμουσικός και καλλιτεχνικός διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Δρέσδης.

Προσκαλείται σταθερά στις όπερες του Παρισιού, του Βερολίνου, του Αμβούργου, του Μονάχου, της Κολωνίας, της Δρέσδης και της Βιέννης. Επίσης, έχει διευθύνει στην Όπερα του Σικάγου, του Σαν Φρανσίσκο και στη Μητροπολιτική Όπερα της Νέας Υόρκης.

Ο Γιανόφσκι έχει διευθύνει τις σημαντικότερες ορχήστρες του κόσμου, μεταξύ των οποίων τις Φιλαρμονικές Ορχήστρες του Βερολίνου και του Μονάχου, τη Συμφωνική της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, την Κρατική Ορχήστρα της Δρέσδης, τη Συμφωνική της Βοστώνης και του Σικάγου, τη Φιλαρμόνια του Λονδίνου, τη Συμφωνική του Λονδίνου, τη Συμφωνική του BBC, καθώς και τη Φιλαρμονική του Τόκιο.

Ο Μάρεκ Γιανόφσκι έχει ηχογραφήσει πολλά έργα, ανάμεσα στα οποία εξέχουσα θέση κατέχει το *Δαχτυλίδι του Νίμπελουνγκ* για την εταιρεία Αρίολα, η *Ευρυσάνθη* του Βέμπερ και η *Σιωπηλή κυρία* του Ρίχαρντ Στράους για την EMI, καθώς και ο *Διαβόλος του Λουντέν* του Πεντερέσκι για τη Philips. Πιο πρόσφατες ηχογραφήσεις περιλαμβάνουν την *Τέταρτη συμφωνία* του Μπρούκνερ, την *Τουρανγκαλίλα* του Μεσσιάν, το σύνολο των συμφωνιών του Ρουσσέλ, κοντσέρτα για πιάνο των Ρέγκερ και Μπρίττεν. Τέλος, με τη Γερμανική Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, της οποίας είναι σταθερός προσκεκλημένος αρχιμουσικός και με την ορχήστρα Γκεβάντχαους της Λειψίας έχει ηχογραφήσει τις όπερες του Βέμπερ *Ελεύθερος σκοπευτής* και *Όμπερον*.

Φιλαρμονική Χορωδία της Πράγας

© Pavel Hornik

Από τα μεγάλα, παραδοσιακά σύνολα της Ευρώπης, ιδρύθηκε το 1935 από τον Γιαν Κυν και αρχικά, ως «Τσέχικη Χορωδία», αποτελούσε σύνολο της Ραδιοφωνίας της Τσεχοσλοβακίας. Από το 1991 συμβάλλει ως αυτόνομο σύνολο στη μουσική ζωή της Τσεχίας.

Εδώ και πολλά χρόνια συμμετέχει συστηματικά σε μεγάλα διεθνή φεστιβάλ χορωδιών: Άνοιξη της Πράγας, Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ, Φεστιβαλικές Εβδομάδες της Βιέννης, Φεστιβάλ Ροσσίνι. Εκτός Ευρώπης έχει εμφανιστεί στην Ιαπωνία, την Κορέα, το Χονγκ Κονγκ, τον Καναδά, τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Στην μακρόχρονη ιστορία της έχει συνεργαστεί με πλήθος αρχιμουσικούς (Κλάιμπερ, Μπαιμ, Σέρχεν, Σελ, Κούμπελικ, Νόουμαν, Μπέρνστιν, Αμπάντο, Μάαζελ, Μούτι, Οζάουα, Πραιτρ, Σαγύ, Μέτα, Ζαβάλις, Μακέρρας) και μουσικά σύνολα (Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βερολίνου, της Βιέννης, του Ισραήλ, Κοντσέρτχεμπαου του Άμστερνταμ).

Εκτός από τον Γιαν Κυν, καλλιτεχνικοί διευθυντές της χορωδίας υπήρξαν ο Γιόζεφ Βέζελκα (1958-81), ο Λουμπομίρ Ματλ (1981-90) και ο Πάβελ Κυν (1990-96), γιος του ιδρυτή.

Από το 1996 τη χορωδία έχει αναλάβει ο Γιάροσλαβ Μπρυχ (γενν. 1964), μαθητής των Βάτσλαβ Νόουμαν, Γιόζεφ Βέζελκα και Χέλμουτ Ρίλλινγκ, ο οποίος στο παρελθόν έχει διευθύνει πολλές ορχήστρες στην πατρίδα του. Με τη Φιλαρμονική Χορωδία της Πράγας ηχογράφησε πρόσφατα δύο CD με a cappella χορωδιακά έργα του Σπορ και του Σνίτκε.

© Pavel Hornik

François Le Roux

Ο γάλλος βαρύτονος Φρανσουά Λε Ρου μαθήτευσε κοντά στον Φρανσουά Λουπ, τη Βέρα Ρόζα και την Ελίζαμπετ Γκρύμμερ. Αφού κέρδισε σημαντικούς διεθνείς διαγωνισμούς (Βαρκελώνη 1978, Ρίο ντε Τζανέιρο 1979) έγινε μέλος της Όπερας της Λυόν (1980-85), αρχίζοντας έτσι διεθνή σταδιοδρομία, με εμφανίσεις στη Σκάλα του Μιλάνου, τη Βασιλική Όπερα του Κόβεντ Γκάρντεν, την Όπερα του Παρισιού, της Βενετίας, του Μονάχου, του Αμβούργου, της Ζυρίχης, του Λος Άντζελες κ.ά. Επίσης έχει συμμετάσχει σε πολλά φεστιβάλ: Αιξ αν Προβάνς, Εδιμβούργου, Γκλάντμπερν, Σβέτσινγκεν, Χονγκ Κονγκ και Σάντα Φε. Το ευρύ ρεπερτόριό του εκτείνεται από τη μουσική μπαρόκ μέχρι έργα του 20ού αιώνα: όπερες του Μότσαρτ (*Οι γάμοι του Φίγκαρο*, *Μαγικός αυλός*, *Έτσι κάνουν όλες*, *Η Ψευδοπεριβολάρισα*), ιταλικές όπερες των Ροσσίνι, Ντονιτσέτι και Πουτσίνι, λυρικά έργα των Ντεμπουσσώ, Ραβέλ, Πουλένκ και Μασνέ, μπαρόκ μουσική (όπερες των Μοντεβέρντι, Λουλλύ και Ραμώ), έργα του Γκλουκ αλλά και σύγχρονα λυρικά έργα των Χέντσε, Μπέρτουισλ και φον Μπόζε.

Ως ερμηνευτής τραγουδιών, ο Φρανσουά Λε Ρου συνεργάζεται με διάσημους πιανίστες: Γκέιτζ, Τζόνσον, Κοέν και Βινιόλες. Έχει πραγματοποιήσει πλήθος ηχογραφήσεις για τη REM, την EMI και τη DGG (Πελλέας στην όπερα *Πελλέας και Μελισάνθη*, υπό τη διεύθυνση του Κλάουντιο Αμπάντο). Από το 1990 παραδίδει μαθήματα ερμηνείας γαλλικού τραγουδιού στο Λυρικό Εργαστήρι του Εθνικού Ωδείου της Λυόν, στο Φεστιβάλ Έντεχνου Τραγουδιού του Κλήβελαντ και στην Ακαδημία Σιμπέλιους στο Ελσίνκι.

Angela Maria Blasi

© Kurt Pinter

Η ιταλοαμερικανίδα υψίφωνος Άντζελα Μαρία Μπλάζι άρχισε διεθνή σταδιοδρομία το 1985 στο Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ, ως Παμίνα στο *Μαγικό αυλό* του Μότσαρτ, σε σκηνοθεσία Ζαν Πιέρ Ποννέλ και μουσική διεύθυνση Τζέιμς Λήβαϊν. Από τότε έχει εμφανιστεί στα μεγάλα λυρικά θέατρα του Μονάχου, της Βιέννης, του Λονδίνου, της Φλωρεντίας, του Αμβούργου και της Φλωρεντίας. Επίσης, έχει συνεργαστεί με τους αρχιμουσικούς Άλμπρεχτ, Μπλόμστεντ, Μπίσκοφ, Κ. Ντίβις, Αρνονκούρ, Λήβαϊν, Μάαζελ, Μάρρινερ, Μέτα, Μούτι, Παππάνο, Πλασσόν, Πραιτρ, Ζαβάλις, Σινόπολι και Βιόττι.

Οι πρώτες της εμφανίσεις πραγματοποιήθηκαν το 1980 στο μιούζικαλ *Εβίτα* του Άντριου Λούντ Βέμπερ. Αφού κέρδισε στο Διαγωνισμό Όπερας της Μητροπολιτικής Όπερας της Νέας Υόρκης, ήρθε στην Ευρώπη ως μέλος του Κρατικού Θεάτρου του Βησμπάντεν. Το 1984 ερμήνευσε την Παμίνα στη Σκάλα του Μιλάνου και στο Κόβεντ Γκάρντεν, ενώ εμφανίστηκε επίσης στην Όπερα της Φραγκφούρτης, του Αμβούργου καθώς και στη Γερμανική Όπερα του Βερολίνου. Στη συνέχεια έγινε μέλος της Κρατικής Όπερας της Βαυαρίας, όπου ερμήνευσε ποικίλους ρόλους σε όπερες του Μότσαρτ, αλλά και Ρεγγίνα στην όπερα *Μάτις, ο ζωγράφος* του Πάουλ Χίντεμιτ και Μικαέλα στην *Κάρμεν* του Μπιζέ. Το ευρύτατο ρεπερτόριό της περιλαμβάνει έργα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους: η *Ισπανική ώρα* του Ραβέλ, ο *Ευγένιος Ονιέγκιν* του Τσαϊκόφσκι, η *Μαντάμ Μπαπτερφλαϋ* του Πουτσίνι και η *Αραμπέλλα* του Ρ. Στράους. Το 1994 η Άντζελα Μαρία Μπλάζι τιμήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού της Βαυαρίας με τον τίτλο της «Kammersängerin».

Εμφανίζεται συχνά ως σολίστ σε συμφωνίες του Μάλερ και στα ορχηστρικά τραγούδια του Ρ. Στράους, μεταξύ άλλων. Στο χώρο της θρησκευτικής μουσικής έχει ερμηνεύσει ρέκβιεμ του Μότσαρτ, του Βέρντι και του Μπραμς, τα *Πάθη* του Μπαχ, ορατόρια του Χάουντν και τη *Λειτουργία σε φα ελάσσονα* του Μπρούκνερ.

Η Άντζελα Μαρία Μπλάζι έχει ηχογραφήσει για τις δισκογραφικές εταιρείες Telefunken, Teldec, RCA, DGG, Erato και Philips.

Christian Elsner

Ο γερμανός τενόρος Κρίστιαν Έλσνερ μαθήτευσε πλάι στον Γρύντλερ, τον Φίσερ-Ντίσκαου και τον Τσαρλς Σπένσερ. Το 1993, στο Λονδίνο, κέρδισε το διεθνή διαγωνισμό τραγουδιού Βάλτερ Γκρούνερ και έναν χρόνο αργότερα, στο Μόναχο, πήρε β' βραβείο στο διαγωνισμό του Πρώτου Σταθμού της Γερμανικής Ραδιοφωνίας (ARD).

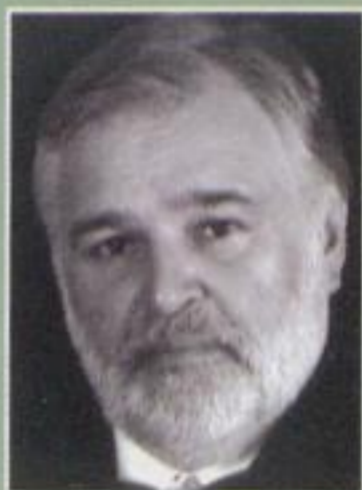
Μετά από σειρά εμφανίσεων σε θέατρα της Γερμανίας, ο Έλσνερ σημείωσε την πρώτη σημαντική εμφάνιση ως Ίδομενέας στην ομώνυμη όπερα του Μότσαρτ, που ερμήνευσε στην Κρατική Όπερα της Νορβηγίας.

Ως σολίστ έχει εμφανιστεί σε πολλά φεστιβάλ και έχει συνεργαστεί με τους αρχιμουσικούς Γιόρνταν, Μπλόμστεντ, Σράιερ, Γιανόφσκι, Βέλζερ-Μαιστ και Τζουλί. Επίσης έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το λιντ και έχει συνεργαστεί με πιανίστες όπως οι Τζόνσον, ο Χαϊλ, ο Σπένσερ, ο Κέρινγκ και ο Βάνγκλερ.

Ο Κρίστιαν Έλσνερ έχει ηχογραφήσει αρκετούς δίσκους με τραγούδια των Κρώτσερ, Σούμπερτ, Τσεμλίνσκι, Λέχαρ και Μάλερ.

Peter Lika

© Karl Bauer

Ο βαθύφωνος Πέτερ Λίκα τραγουδούσε από μικρός στην περίφημη παιδική χορωδία «Σπουργίτια του Καθηδρικού Ναού» του Ρέγκενσμπουργκ. Στη συνέχεια πήρε το δίπλωμά του στο Μόναχο, ενώ κέρδισε διαγωνισμούς στο Βερολίνο, τη Γενεύη, το Μόναχο, το Άουκαμπουργκ και το Βερβιέρ.

Σε ηλικία μόλις 18 ετών πραγματοποίησε την πρώτη επιτυχημένη εμφάνισή του ως βαθύφωνος. Έχει εμφανιστεί σε όλο τον κόσμο: από την Κίνα και την Ιαπωνία ως τις ΗΠΑ, τον Καναδά και τη Νότια Αμερική. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει έργα Μοντεβέρντι, Σιτς, Μπαχ, Χαίντελ, Μότσαρτ, Χάουντν, Μπετόβεν, Μέντελσον, Στραβίνσκι, Πεντερέτσι, Χούμπερ και Χέντσε.

Έχει συνεργαστεί με τους αρχιμουσικούς Άλμπρεχτ, Κούμπελικ, Μπάουντο, Βάλμπεργκ, Νούμαν, Βιόττι, Κπαένκο, Ζέγκερσταμ, Τζελμέτι, Κορμπός, Κλέε, Σίρμερ, Ζάγκροσεκ, Αρόνοβιτς, Νόρινγκτον, Χάιτινκ, Γκίλεν, Φρύμπεκ ντε Μπούργκος, Τζ. Νέλσον, Μαζούρ, Μάρρινερ, Γκάρντινερ, Τσελιμπιντάκε, Γιανόφσκι, Χάγκερ, Λόπεθ-Κόμπος, αλλά και με τους ειδικευμένους στο ρεπερτόριο του μπαρόκ Χερεγουέη, Κιίκεν, Λέονχαρντ και Γιάκομπς.

Ο Πέτερ Λίκα έχει ηχογραφήσει για τις δισκογραφικές εταιρείες EMI, Orfeo, Elekrola, Ariola, CBS, Harmonia Mundi, Virgin Classics, RCA, Opus III κ.ά.

James Johnson

Ο μπασοβαρύτονος Τζέιμς Τζόνσον σπούδασε στη Λουιζιάνα και τη Φιλαδέλφεια (Ινστιτούτο Κέρτις) των ΗΠΑ. Οι πρώτες του επαγγελματικές υποχρεώσεις τον έφεραν στη Γερμανία, όπου άρχισε να μελετά τους σημαντικότερους ρόλους του ρεπερτορίου του.

Το 1987 συμμετείχε στη νέα παραγωγή του *Λόεγκριν* στο Φεστιβάλ του Μπα-ϋρόυτ. Ακολούθησε ο ρόλος του Βόταν (*Δαχτυλίδι του Νίμπελουγκ*) που παρουσιάστηκε στο Παρίσι, τη Νίκαια, το Ντάλλας και το Μπιλμπάο. Ακολούθησαν και άλλοι ρόλοι του βαγκνερικού και του ευρύτερου γερμανικού ρεπερτορίου. Στη συνέχεια ερμήνευσε ρόλους σε γαλλικές και ιταλικές όπερες όπως *Η καταδίκη του Φάουστ* (Μπερλιόζ) και *Σιμόνε Μποκκανέγκρα* (Βέρντι).

Ο Τζέιμς Τζόνσον συμμετέχει επίσης ως σολίστας σε συναυλίες. Έχει συμπράξει με διάσημες ορχήστρες, όπως η Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βερολίνου. Έχει συνεργαστεί με τους αρχιμουσικούς Ίβαν Φίσερ, Τζέιμς Κόνλον και Μίχαελ Γκίλεν.

© Chenault Studios Decatur, AL

Silvia Weiss

Η γερμανίδα υψίφωνος Σίλβια Βάις παρακολούθησε μαθήματα με τους Ντόναλντ Γκρόμπε, Άριμπερτ Ράιμαν, Ιλεάνα Κοτρουμπάς, Μπριγκίτε Φάσμπεντερ και Γιόζεφ Μέττερνιχ.

Η πρώτη σκηνική της εμφάνιση στην *Ελεγεία για ερωτευμένους νέους* του Χέντσε υπήρξε ταυτόχρονα και αφετηρία για διεθνή σταδιοδρομία. Έχει εμφανιστεί σε αρκετά φεστιβάλ, ανάμεσά τους στις Φεστιβαλικές Εβδομάδες του Βερολίνου, με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βερολίνου υπό τον Νικόλαους Αρνονκούρ. Το 1998 εμφανίστηκε στο Γκεβάντχαους της Λειψίας υπό τη διεύθυνση του Χέλμουτ Ρίλλινγκ στο πλαίσιο της Διεθνούς Ακαδημίας Μπαχ.

Έχει πραγματοποιήσει ηχογραφήσεις για τη Ραδιοφωνία αλλά και για δισκογραφικές εταιρείες, ενώ έχει εμφανιστεί και στην Τηλεόραση.

Birgit Fandrey

Γεννήθηκε στο Άνκλαμ και σπούδασε μουσική στο Βερολίνο και τη Δρέσδη πλάι στη Χέλγκα Τέρμερ. Από το 1984 ως το 1987 ήταν μέλος του Εργαστηρίου Όπερας της Κρατικής Όπερας της Δρέσδης. Έτσι της δόθηκε η ευκαιρία να δοκιμάσει τις δυνάμεις της σε αρκετούς ρόλους στην περίφημη *Semperoper* της ίδιας πόλης. Ακολούθησαν εμφανίσεις στα λυρικά θέατρα του Βερολίνου και της Λειψίας. Από το 1987 ανήκει στο μόνιμο δυναμικό της *Semperoper*, όπου έχει ερμηνεύσει πρωταγωνιστικούς ρόλους στις όπερες *Αρπαγή από το σεράι*, *Οι γάμοι του Φίγκαρο* και *Μαγικός αυλός* του Μότσαρτ, *Ο Ιππότης με το ρόδο* και *Αραμπέλλα* του Ρ. Στράους, *Μποέμ* του Πουτσίνι, *Τραβιάτα* του Βέρντι και *Μπελσάτσαρ* του Χαίντελ.

Έχει επίσης εμφανιστεί στο Άμστερνταμ, στην Κρατική Όπερα της Βαυαρίας αλλά και ως σολίστ στην αίθουσα της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, στην Αίθουσα Συναυλιών της Βιέννης, στο Κοντσέρτχεμπάου του Άμστερνταμ, στο Μπάρμπικαν του Λονδίνου, στο Γκεβάντχαους της Λειψίας, στην Αγία Πετρούπολη, τη Βουδαπέστη, το Ρότερνταμ, την Κολωνία και την Οξφόρδη.

Britta Schwarz

© Kalle Kroll

Η γερμανίδα άλτο Μπρίττα Σβαρτς άρχισε να μελετά μουσική στο Νόουστρελιτς, συνέχισε στο Βερολίνο και ολοκλήρωσε τις μουσικές της σπουδές στη Δρέσδη κοντά στους καθηγητές Έλσνερ και Τσάμπελ. Μέλος του Εργαστηρίου Όπερας της Κρατικής Όπερας της Δρέσδης, έλαβε μέρος και διακρίθηκε σε διαγωνισμούς στο Κάρλοβυ Βάρυ, το Τσβίκαου και το Λονδίνο.

Το ρεπερτόριό της εκτείνεται από την αναγεννησιακή ως τη σύγχρονη μουσική και περιλαμβάνει πολλά συναυλιακά έργα. Η τραγουδίστρια έχει συνεργαστεί με ορχήστρες όπως η Κρατική Ορχήστρα της Δρέσδης, η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, οι Ορχήστρες των Ραδιοφωνιών της Λειψίας και του Βερολίνου, η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Στουτγάρδης, η Ορχήστρα του Αγίου Μαρτίνου των Αγρών, ενώ το 2000 συνεργάστηκε με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βερολίνου για την παρουσίαση του *Ορατορίου των Χριστουγέννων* του Ι.Σ. Μπαχ. Έχει συμπράξει με σπουδαίους αρχιμουσικούς: Πλασσόν, Ρίλλιγγκ, Βάιγκλε, Σνάιπ, Ρεμύ και Χάουαρντ, και με τον πιανίστα Καμίλο Ράντικε, ερμηνεύοντας τραγούδια του Ρομαντισμού.

Η Μπρίττα Σβαρτς έχει εμφανιστεί σε σχεδόν όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, στον Καναδά, την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ και έχει συμμετάσχει στα διεθνή φεστιβάλ του Σπολέτο, του Τσάρλεστον, της Ουτρέχτης και της Δρέσδης.

Η ιδιαίτερη ενασχόλησή της με τη μουσική μπαρόκ έχει οδηγήσει την τραγουδίστρια σε στενές συνεργασίες με σύνολα οργάνων εποχής, ενώ φέτος θα εμφανιστεί και ο πρώτος της προσωπικός δίσκος με ιταλικές κοσμικές καντάτες της εποχής του μπαρόκ.

Jale Papila

Η άλτο Τζέιλ Πάπιλα γεννήθηκε στο Αμβούργο και μελέτησε μουσική στη Δρέσδη απ' όπου πήρε το πτυχίο της το 1999. Το οπερατικό της ρεπερτόριο περιλαμβάνει ρόλους από όπερες των Καβάλλι, Ραβέλ, Χούμπερτινκ, Ντβόρζακ, Μπρίττεν, Μενότι, Μπιζέ και Βουλφ Βάιστεν. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με τα σπουδαιότερα μουσικά σύνολα της Δρέσδης και έχει συμπράξει με αρχιμουσικούς όπως οι Άιζενμπεργκ, Γκύντλερ, Κλούττιγκ, Γκάρμπεν, Σπρένγκερ και Γκάισλερ. Η Τζέιλ Παπίλα εμφανίζεται και στη Βρετανία, την Ελβετία, την Ολλανδία και το Ισραήλ.

Viktor Bychek

Ο τενόρος Βίκτορ Μπύτσεκ κατάγεται από την Ουκρανία. Από το 1993 είναι μόνιμο μέλος της Χορωδίας της Φιλαρμονικής της Πράγας. Παράλληλα, εμφανίζεται σε ατομικά ρεσιτάλ σε πολλά μέρη ανά τον κόσμο (Γενεύη, Τελ Αβίβ, Τορόντο, Μόσχα και Σικάγο). Το ρεπερτόριό του είναι ευρύ και περιλαμβάνει έργα κλασικής και σύγχρονης μουσικής.

Δημήτρης Σγούρος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1969 και πήρε τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε ηλικία έξι ετών. Ένα χρόνο αργότερα έδωσε εξετάσεις στο Ωδείο Αθηνών και κατετάγη στο 6ο ωδειακό έτος, στην τάξη της Μαρίας Χαιρογιώργου-Σιγάρα. Τελείωσε τις σπουδές του στα δώδεκά του χρόνια, αποσπώντας όλες τις διακρίσεις, ενώ είχε ήδη αρχίσει διεθνή καριέρα και είχε κερδίσει τέσσερα πρώτα βραβεία σε διαγωνισμούς πιάνου. Στη συνέχεια φοίτησε στο Πανεπιστήμιο του Μαϊντλαντ (ΗΠΑ) και στη Βασιλική Μουσική Ακαδημία του Λονδίνου, απ' όπου αποφοίτησε με τον μεγαλύτερο βαθμό που δόθηκε ποτέ (98/100).

Το 1982 έκανε την πρώτη του εμφάνιση στις ΗΠΑ, στο Κάρνεγκι Χολ, με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ουάσινγκτον υπό τον Μ. Ροστρόποβιτς, στο δυσκολότατο *Κοντσέρτο αρ. 3* του Ραχμάνινοφ. Η *New York Post* έγραψε : «κ. Μότσαρτ, κ. Λιστ, υποδεχθείτε τον κ. Σγούρο».

Έχει δώσει κοντσέρτα με τις γνωστότερες ορχήστρες σε μεγάλες αίθουσες (Κάρνεγκι Χολ, Αίθουσα Πλεγέλ, Ηρώδειο, Ρόγιαλ Χολ και Μπάρμπικαν Χολ, Καπιτώλιο της Ρώμης, Όπερα του Σύνδνεϋ, Καλλιτεχνικό Κέντρο Μελβούρνης, Κοντσέρτσαους της Βιέννης, Κοντσέρτχεμπαου του Άμστερνταμ, Σκάλα του Μιλάνου κ.ά.). Φεστιβάλ «Σγούρος» διοργανώνουν από το 1988 η Λιουμπλιάνα, και από το 1990 το Αμβούργο και η Σιγκαπούρη. Σήμερα κυκλοφορούν 10 ηχογραφήσεις του με έργα Σούμαν, Μπραμς, Μπετόβεν, Σοπέν και Λιστ, για σόλο πιάνο, το *Κοντσέρτο αρ. 3* του Ραχμάνινοφ και η *Φαντασία* του Τσαϊκόφσκι με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, το *Κοντσέρτο αρ. 1* του Λιστ με τη Φιλαρμονική της Σλοβενίας, τα *Κοντσέρτα αρ. 1 και 2* του Μπραμς με τη Φιλαρμονική της Σόφιας, το *Κοντσέρτο αρ. 3* του Ραχμάνινοφ με τη Φιλαρμονική του Βερολίνου και το *Κοντσέρτο αρ. 2* του ίδιου συνθέτη με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Σοβιετικής Ένωσης, υπό τον Ε. Σβετλάνοφ. Ο Δημήτρης Σγούρος προσκλήθηκε και έδωσε διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο Τόγκι Χάγκσεν της Ιαπωνίας, στο Πανεπιστήμιο των Μεθοδιστών του Ντάλλας, στο Νέο Ωδείο της Θεσσαλονίκης και στην Μπροσβίλ της Ελβετίας.

Για την καλλιτεχνική προσφορά του έχει τιμηθεί από τον δήμαρχο του Λος Άντζελες, Τομ Μπράντλεϋ, για τη συμμετοχή του στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1984, από την Ακαδημία Αθηνών, από τους Δήμους Πειραιά, Τρικάλων, Αθηνών, Θεσσαλονίκης κ.ά., και από άλλους φορείς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Επίσης έχει τιμηθεί με το βραβείο «Λεονάρντο ντα Βίντσι».

Τον Ιούλιο του 1997, στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ της Πάτρας, εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως τσεμπαλίστας, με μεγάλη επιτυχία. Τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους έκανε το ντεμπούτο του στη Ρωσία, συμμετέχοντας στον εορτασμό των 850 χρόνων της Μόσχας. Το 1998 έκανε πολλές εμφανίσεις στις μεγαλύτερες πόλεις της Ρουμανίας, ενώ το 1999 περιόδευσε στη Νότια Αφρική με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα του Γιοχάννεσμπουργκ.

Φέτος, ο Δημήτρης Σγούρος έδωσε ρεσιτάλ και συνέπραξε με γνωστές ορχήστρες στην Ευρώπη, στην Ασία και στις ΗΠΑ, όπου εμφανίστηκε, μεταξύ άλλων, στο Κάρνεγκι Χολ της Νέας Υόρκης, στο Φεστιβάλ του Μονπελλιέ και στην Άγκυρα (τα έσοδα από τη συναυλία του διετεθήσαν από τη UNICEF υπέρ των σεισμοπλήκτων). Επίσης ηχογράφησε έναν νέο δίσκο για σόλο πιάνο (Elysium Recordings).

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΜΕΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΩΚΙΩΝ ΚΟΠΑΝΑΡΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΙΚΟΣ Α. ΔΟΝΤΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΤΥΠΙΚΟΝ Ο.Ε.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Αντιπρόεδρος
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μέλη
ΒΙΚΤΩΡ ΑΜΠΙΑΚΟΥΜΚΙΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΡΑΒΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΕΛΛΗΣ
ΜΑΝΟΣ ΠΕΡΡΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Γραμματέας Διοικητικού Συμβουλίου
ΖΩΗ ΣΠΥΡΟΜΑΙΛΙΟΥ

Νομικός Σύμβουλος
ΔΗΜ. ΧΑΤΖΗΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΑΡΗΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ
ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΟΝΙΤΗΣ
ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΩΡΙΤΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

CESARE MAZZONIS
ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
ΕΦΗ ΑΝΔΡΕΑΔΗ
ΕΛΕΝΗ ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΜΜΑ
ΝΙΚΟΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΤΣΟΥΧΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΡΕΣΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
ΛΕΝΙΑ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΩΡΩΝ ΚΟΙΝΟΥ
ΜΙΑΤΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΗΧΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΕΣΠΙΑΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Αντιπρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΡΑΒΟΣ

Γραμματέας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Ταμίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΙΔΙΝΗΣ

Μέλη
ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΓΟΥΛΑΝΔΡΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ
ΑΡΝΤΑ ΜΑΝΤΙΚΙΑΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΠΩΛΙΝΑ ΠΕΤΑΛΩΤΗ
ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Νομικός Σύμβουλος
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΣΙΑΣ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ - ΔΩΡΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ 1960-2001

Το Μέγαρο Μουσικής, που πρώτοι το οραματίστηκαν έλληνες καλλιτέχνες και φιλόμουσοι, δεν είναι απλώς στέγη για εκδηλώσεις πολιτιστικές. Είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος στηρίζεται στην πίστη και στην αρωγή όλων εκείνων που πιστεύουν στην αποστολή του, καθώς και στην ανάγκη ισοδύναμης συμμετοχής της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή και διεθνή πολιτιστική κοινότητα. Αν οι Ευεργέτες-Δωρητές των Φίλων της Μουσικής επιτρέπουν την αναφορά του ονόματός τους, όπως γίνεται στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, είναι επειδή δέχονται ότι η μνεία της συμβολής τους ισοδυναμεί με προβολή υποδείγματος. Για την ταχύρρυθμη εξέλιξη μιας ελεύθερης κοινωνίας και για την πραγματοποίηση έργων που μπορεί να αποδειχθούν «ατομικοί αντιδραστήρες πολιτισμού» τέτοια υποδείγματα ζωτικής σημασίας αποκτούν διαμέτρημα ηθικό και εθνικό.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

1960-1988

- ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΔΕΚΟΖΗ-ΒΟΥΡΟΥ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΕΥΤΑΣΙΑ)
ΦΗΡΕΣΙΑ ΕΥΚΛΕΙΔΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΡΙΑΝΤΗ-ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ)
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΣΗ)

1989

- ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΑΛΑΦΟΥΖΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΑΦΟΥΖΟΣ
ΒΑΡΑΝΣ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΕΛΖΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΛΑΤΣΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΣΗ)

1990

- ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ
INTRACOM
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΣΟΚΡΑΤΗ ΚΟΚΚΑΛΗ)
INTERAMERICAN
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΤΟΜΗΝΑ)
ΙΔΡΥΜΑ Ι.Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΗΛΙΑΣ ΑΛΑΔΟΥΝΗΣ
ΑΝΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
SIEMENS
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ-ΓΚΙΚΑΣ

1991

- ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΓΚΟΥΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΓΟΥΛΑΝΔΡΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΗΦΗ ΓΑΥΝΙΔΑΚΗ)
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΑΚΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ)
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.
ΕΛΕΝΗ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
ΧΡΥΣΑ

1992

- ALLIANZ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΕΛΕΝΔΑ)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΛΕΝΗ Γ. ΔΑΛΑΚΟΥΡΑ
ΔΕΛΤΑ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΗΦΗ ΓΑΥΝΙΔΑΚΗ)
INTRACOM
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΣΟΚΡΑΤΗ ΚΟΚΚΑΛΗ)
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.

1993

- ANTENNA TV A.E.
ΒΙΟΧΑΛΚΟ Α.Ε.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
DIDACTA - ΝΤΙΝΟΣ ΜΑΧΑΙΡΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

- (ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΗΦΗ ΓΑΥΝΙΔΑΚΗ)
INTRACOM
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΣΟΚΡΑΤΗ ΚΟΚΚΑΛΗ)
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΑΚΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ)
ΚΑΠΙΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε.
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΛΑΤΣΗ
MEGA CHANNEL
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
NUTRICIA
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.
ΛΕΝΑ ΣΑΒΒΙΔΗ
ΣΚΑΙ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΡΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

1994

- ANTENNA
ΔΕΛΤΑ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΚΟΥ)
ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΥΛΗ)
EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΛΑΤΣΗ
EXPRESS SERVICE
FLASH 9.61
GRECOTEL A.E.
ΙΔΡΥΜΑ Ι.Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ ΑΙΛΙΑΝ ΒΟΥΔΟΥΡΗ
INTRACOM A.E.
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΡΑΙΡΑ)
ΚΑΠΙΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΚΟΠΕΛΟΥΖΟΣ
MEGA CHANNEL
MEΛΩΔΙΑ FM 100
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΣΚΑΙ

1995

- ANTENNA
CTIBANK N.A.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΚΟΥ)
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΥΛΗ)
EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΛΑΤΣΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
FLASH 9.61
GRECOTEL A.E.
ΙΔΡΥΜΑ Ι.Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
INTRACOM A.E.
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΡΑΙΡΑ)
MEGA CHANNEL
ΣΙΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.
ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ΘΡΑΚΗΣ Α.Ε.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΡΝ

1996

- ALUMINION ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ANTENNA
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ)

ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.

- ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΥΛΗ)
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΤΣΑΚΟΥ)
EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΛΑΤΣΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
FLASH 9.61
ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
INTERAMERICAN
INTRACOM A.E.
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΡΑΙΡΑ)
ΤΡΥΦΩΝ Ι. ΚΟΥΤΑΛΙΔΗΣ
MEGA CHANNEL
MEΛΩΔΙΑ FM 100
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΡΑΛΗΣ
ΣΚΑΙ
ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ
(ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Ε.Ε.)
ΤΟΥΤΑ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΡΝ

1997

- BENT S.A.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ)
ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.
EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΛΑΤΣΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
INTERAMERICAN
INTRACOM A.E.
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ Σ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ)
ΝΙΚΟΣ & ΜΑΡΙΑ-ΡΙΤΑ ΚΑΜΠΑ
ΕΛΖΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.
STAVROS S. NIARCHOS FOUNDATION
ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ
(ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Ε.Ε.)
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΒΟΛΟΥ ΤΕΒ Α.Ε.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

1998

- ANTENNA
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ)
ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ Α.Ε. -
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΒΟΛΟΥ ΤΕΒ Α.Ε.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΤΣΑΚΟΥ)
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
EFG EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΛΑΤΣΗ
INTERAMERICAN
INTRACOM A.E.
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ Σ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ)
ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.
STAVROS S. NIARCHOS FOUNDATION

1999

- ANTENNA
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- (ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ)
ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΤΣΑΚΟΥ)
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
EFG EUROBANK - ΟΜΙΛΟΣ ΛΑΤΣΗ
INTRACOM A.E.
JOHNNIE WALKER BLACK LABEL
ΚΑΘΝΑΤΕΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Α.Ε.
ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΟΝΑΣΗΣ
ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.
STAVROS S. NIARCHOS FOUNDATION
ΟΜΙΛΟΣ ALPHA ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΟΜΙΛΟΣ ALTEC
ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ
Π & Κ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.
ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ
(ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Ε.Ε.)

2000

- ANTENNA
ΑΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΙ Α.Ε.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ)
ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
(ΕΠΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΤΣΑΚΟΥ)
EFG EUROBANK ERGASIAS - ΟΜΙΛΟΣ ΛΑΤΣΗ
INTERAMERICAN
INTRACOM
JOHNNIE WALKER BLACK LABEL
ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΟΝΑΣΗΣ
ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.
STAVROS S. NIARCHOS FOUNDATION
ΟΜΙΛΟΣ ALPHA ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΟΜΙΛΟΣ ALTEC
ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ
(ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Ε.Ε.)
TELESIΣ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΩΡΗΤΕΣ

2000-2001

- ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΔΙΑ ΠΙΟΤΗ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟΤΗ
ΛΕΥΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΣΑΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΚΙ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΤΣΑΝΚΩΤΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΙΝΑ ΚΡΕΖΗ
ΚΑΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
JOHN AND CHRYSANTHY MENOUDAKOS
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΟΜΙΚΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΙΝΤΟΥ
ΝΙΚΟΣ Γ. ΠΛΟΥΜΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΑΤΤΟΥ

ΔΩΡΗΤΕΣ

2000-2001

- ΚΟΣ & ΚΑ ΕΥΤΥΧΙΟΥ ΒΟΡΙΑΔΗ
ΔΙΕΚΑΤ Α.Τ.Ε.
ΑΧΙΛΛΕΑΣ & ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΟΜΙΝΟΥ
ΙΔΡΥΜΑ ΛΕΩΝ ΛΕΜΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΚΟΣ

*Με σεβασμό
για τις Τέχνες
και τον Πολιτισμό*

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ & ΚΟΚΚΑΛΗ 115 21 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 728 2000 - ΦΑΞ 729 0174

ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΔΡΕΣΔΗΣ
MAREK JANOWSKI

21 & 22 Φεβρουαρίου 2001
ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

*Στις συναυλίες της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Δρέσδης
θα εμφανιστεί ο τενόρος Herbert Lippert
στη θέση του τενόρου Christian Elsner,
ο οποίος ακύρωσε τη συμμετοχή του λόγω ασθένειας.*

HERBERT LIPPERT

Ο τενόρος Χέρμπερτ Λίππερτ γεννήθηκε στο Λιντς. Από παιδί ασχολήθηκε με τη μουσική και υπήρξε σολίστ στην Παιδική Χορωδία της Βιέννης. Σπούδασε μουσική στην Ανώτατη Σχολή για τη Μουσική και τις Δραματικές Τέχνες της Βιέννης. Υπήρξε μέλος του Opernstudio της Κρατικής Όπερας της Βιέννης, πριν υπογράψει το πρώτο του συμβόλαιο ως λυρικού τενόρου στο Λιούμπεκ.

Το 1990 εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην Κρατική Όπερα της Βιέννης ως Ταμίνο και έκτοτε η φήμη του αυξάνεται σταθερά. Έχει εμφανιστεί σε πολλά λυρικά θέατρα και διεθνή φεστιβάλ: Βασιλική Όπερα του Κόβεντ Γκάρντεν, Σκάλα του Μιλάνου (υπό τη διεύθυνση του Β. Ζαβάλλις), Βαυβαρική Κρατική Όπερα του Μονάχου, Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ, της Αιξ αν Προβάνς, του Σλέσβιγκ Χόλσταϊν και αλλού.

Μεγάλοι αρχιμουσικοί όπως ο Ζαβάλλις, ο Αρνονκούρ και ο Σινόπολι τον ενθάρρυναν και στήριξαν την καριέρα του. Συνεργάστηκε με τον Ζαβάλλις σε κοντσέρτα στην Αμερική, την Ιαπωνία και την Ευρώπη (στη Φιλαδέλφεια με το ορατόριο *Ηλίας* του Μέντελσον, στη Φλωρεντία με τις *Εποχές* του Βιβάλντι), σε παράσταση του *Μαγικού αυλού* στο Μόναχο, σε περιοδείες στην Ιαπωνία με τη Βαυβαρική Κρατική Όπερα του Μονάχου, καθώς και σε ρεσιτάλ με τραγούδια του Στράους - με τον αρχιμουσικό στο πιάνο. Ο Χέρμπερτ Λίππερτ έχει συνεργαστεί με μεγάλους μαέστρους όπως ο Μπλόμστεντ, ο Μούτι, ο Μαζούρ, ο Σινόπολι και ο Αρνονκούρ, καθώς και με διάσημες ορχήστρες: Concentus Musicus, Συμφωνική της Βιέννης, Φιλαρμονική της Βιέννης και Ορχήστρα Δωματίου της Ευρώπης. Με τον σερ Γκέοργκ Σόλτι ηχογράφησε τη *Δημιουργία* του Χάυντν, τον *Ντον Τζοβάννι* και τους *Αρχιτραγουδιστές* (Βραβείο Γκράμμυ 1997). Με τον Νικόλαους Αρνονκούρ και την εταιρεία TELDEC έχει ηχογραφήσει την οπερέτα *Βαρόνος αθίγγανος* καθώς και έναν κύκλο θρησκευτικής μουσικής (το *Schopfungsmesse* του Χάυντν και το *Intende Voci* του Σούμπερτ) με τη χορωδία «Άρνολντ Σαίνμπεργκ».

Τα τελευταία χρόνια ο Λίππερτ εμφανίζεται όλο και πιο συχνά ως ερμηνευτής λιντ. Με την Μπάρμπρα Μότσερ στο πιάνο δίνει ρεσιτάλ στο Μουζίκφεραϊν της Βιέννης, στην αίθουσα «Glocke» της Βρέμης και στην Αίθουσα της Φιλαρμονικής της Κολωνίας. Τον περσινό Ιανουάριο εμφανίστηκε στο Κάρνεγκι Χολ με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας υπό τη διεύθυνση του σερ Σάμιον Ρατλ. Με τον ίδιο αρχιμουσικό και τη Φιλαρμονική του Βερολίνου θα ερμηνεύσει την *Ενάτη* του Μπετόβεν και την όπερα του Γιάννατσεκ *Γενούφα*.

The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a letter or a report, but the content cannot be discerned.